

[Arne Larsen.]

industrialiseres meget endnu, ja, sikkert også murstensbyggeriet. Statens byggeforskningsinstitut vil sikkert her kunne yde en god håndsrækning til byggehåndværket til løsning af denne opgave.

De sociale boligselskaber har jo gennem Ballerupplanen, Gladsaxeplanen og Sønderjyllandsplanen vist, at byggeri kan gennemføres rationelt og effektivt, når det planlægges efter de store linjer. Der må fortsættes ad disse veje med fuld kraft og energi. Hvis ikke andre kan og vil, bør staten gå i spidsen, f. eks. med anlægget af store byggeelementfabrikker. Vi har et kolossalt behov for boliger; vi kan roligt sigte mod en byggekapaцитet på både 40.000 og 50.000 boliger i de kommende år. Der vil ikke blive tale om afsætningsvanskeligheder; der vil blive plads for alle, der vil investere i sådanne anlæg. En sådan gennemført industrialisering og rationalisering af byggeriet må utvivlsomt komme til at betyde, at boligens fremstillingspris vil kunne blive en del billigere, end den er i dag, så også en sådan politik vil få indflydelse på boligafgiftens nedsættelse.

Med hensyn til boligfondens administration finder vi, at staten jo har et godt og veludbygget apparat i Kongeriget Danmarks Hypotekbank, som tilmed har vist, at den kan administrere billigt, så det vil være helt naturligt at lægge boligfondens administration her; tilmed har man jo mange års erfaring i administration af boligstøtte Lovgivning.

Hvordan vi tilvejebringer fondens midler, har jeg til dels været inde på; men det er vel ikke givet, at midlerne fra tillægspensionsfonden vil være tilstrækkelige. Derfor foreslår vi bl. a. det første år at overføre den tvungne opsparings 3 første rater, der jo skulle give ca. 260 mill. kr., til boligfonden. Det vil sikkert gøre den tvungne opsparing mere acceptabel for skatteyderne. Her er der da noget, man kan tage og føle på; her vil pengene gå til et sundt formål og være medvirkende til at løse et alvorligt samfundsproblem. Det skulle heller ikke være urimeligt, om vi på de årlige finanslove bevilgede passende beløb til investering i boligbyggeriet. Statens støtte til boligbyggeriet er jo for tiden yderst beskedent, vel i alt omkring de 85-90 mill. kr. om året, og den

kan uden at skade statsfinanserne sættes et godt stykke i vejret.

Derudover kunne man se lidt nærmere på visse offentlige institutioners kapitalbeholdninger; jeg tænker f. eks. på postgirovæsenets store midler, hvor der jo er tale om mange, mange millioner kroner, som blandt andet kunne arbejde til gavn for boligbyggeriet. I Sverige har man en sådan ordning, her yderligere udbygget gennem postsparebanken, som netop giver den svenske stat midler i hænde, der nyttiggøres i boligbyggeriet.

Fondens midler skal efter vor opfattelse udlånes til sociale boligselskaber, hvis vedtægter og formål er godkendt af boligministeriet, samt til folk, der ønsker at bygge eget hus, eller til kommuner, der med salg for øje vil opføre parcelhuse. Vi mener, at lånegrænsen for etagebyggeriet bør være 95 pct. og 90 pct. for parcelhusbyggeriet. Vi mener ikke, det i denne situation er nødvendigt med kommunegarantiordningen; det er bare til besvær for administrationen.

Lånene skal ydes kontant uden det uhyggelige kurstab og til en fast rente på 4 pct. Det er som allerede sagt en halvering af renten på tredieprioritetslåne og vil få den allerstørste betydning, især når man tager i betragtning, at ca. 80 pct. af boligafgiften i dag går til dækning af renter og afdrag.

I § 10 har vi nærmere fastsat de retningslinjer, som skal være gældende ved salg af parcelhuse opført ved hjælp af boligfondsmidler. Spekulation i disse huse skal være udelukket. Ejerskiftevilkårene skal godkendes af fonden, og det er ikke hensigten at tillade salgssummer, der er væsentlig højere end opførelsesprisen. Kun i den udstrækning, hvor der kan være tale om, at der er sket en pengemæssig forringelse af eget indskud eller af forbedringer beregnet efter et pristal, kan der blive tale om at godkende en større salgssum.

I onsdags var der i det høje ting en længere diskussion om den højtærede boligministers forslag om at fastsætte størrelsen af parcelhusene i de regulerede områder. Vi har ikke villet fastsætte en sådan grænse. Diskussionerne går jo højt i alle kredse, men én ting kan man være enig i: at det er hensynet til befolkningen, dens ønsker og økonomiske muligheder, der tæller i dette